

finder Landstingsvalg Sted, og at deres Mandat kun skal gælde 4 Aar. Dette maa vi modsætte os. Ved at lade de 18 tingvalgte Landstingsmedlemmer vælge, ikke af det nye, men af det afgaaende Landsting opnaar man, som det er blevet sagt, den Continuation, den Forbindelse mellem det gamle og det nye, som vi tillægger den største Betydning. Vi vil Udvikling, men vi vil ikke Udvikling i Spring.

Den højtærede Statsminister omtalte andre Paragraffer i Grundloven, som kunde tages op til Overvejelse ved den foreslaaede Revision, og om hvilken den højtærede Statsminister vil forhandle med det kommende Udvalg. Saaledes nævnede Ministeren §§ 60 og 72, der, efter at Retsplejeloven er gennemført, er ret overflødige, samt § 91, der forbyder Oprettelsen af Len og Stamhuse, og som heller ikke længere er aktuell, efter at vi har faaet Loven om Len og Stamhuse. Fra konservativ Side er der intet til Hinder for, at disse Paragraffer kan udgaa af Grundloven. Derimod mener vi, at der ikke bør røres ved Grundlovens § 80. I disse Aar har Ejendomsretten visselig ikke været ukrænkelig, men vi haaber paa, at den skal blive det paa ny, og med Hensyn til § 80, 2det Stykke, ønsker vi, at der skal være særlige Regler for Ekspropriation, saaledes at en Trediedel af Folketingets Medlemmer, naar et Lovforslag vedrørende Ekspropriation af Ejendomme er vedtaget, kan kræve, at det først indstilles til kongelig Stadfastelse, naar nye Valg til Folketing har fundet Sted, og Forslaget paa ny er vedtaget af den nye Rigsdag. Ligeledes ønsker vi bibeholdt § 88, der foreskriver, at enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar, og vi vil finde det urigtigt at forandre Bestemmelserne i § 95, der fastsætter Reglerne for Grundlovsændringer, idet vi finder, at en Grundlovsændring kun skal finde Sted, dersom den skønnes at være paatrængende nødvendig, og at der derfor ingen Grund vil være til at simplificere de Betingelser, hvorunder den kan ske.

Det konservative Folkepartis Stilling til det foreliggende Lovforslag er altsaa den, at vi vil modsætte os Grundlovsændringer, der har til Hensigt at undergrave de Principper, paa hvilke Grundloven af 1915 hviler, og som vil svække Landstingets forfatningsmæssige Ret. Det vil det foreliggende Lovforslag. Ikke fem Aar er gaaet, siden vi fik Grundloven af 1915. Alle Partier stemte for denne Grundlovsændring, og de Frydesange, der lød fra Regerings-

partierne den Gang, klinger endnu i vore Øren. Men nu er det jo andre Toner, vi hører fra de Herrer. Nu er det Kampluren, der gjalder, i alt Fald i Regeringspartiernes Presse. Vi husker den socialdemokratiske Ordførers poetiske Billede om, at Grundloven af 1915 var den Fæstdragt, som det danske Folk skulde iføre sig for at byde Sønderjyderne velkommen. Men nu er denne Fæstdragt, der dog kun har været saa faa Aar i Brug, i det ærede Medlems Øjne blevet saa laset og plettet, at vi umuligt kan være bekendt at have den paa mere. Det konservative Folkeparti finder, at Fæstdragten er i Orden. Men skulde et Flertal af det danske Folk virkelig mene, at den erkassabel, maa det dog synes naturligst, at ogsaa Sønderjyderne kommer med til at bestemme det nye Kostumes Snit og Farve. Vi kan altsaa ikke gaa med til det foreliggende Lovforslag. En Grundlovsændring skal vi have. Jeg haaber, at vi faar den snart, meget snart. Men jeg tror ikke, at den, som den høje Regering har foreslaaet, vil kunne gennemføres. I alt Fald vil det konservative Folkeparti ikke kunne fravige det Standpunkt, som jeg her har tilladt mig kortelig at præcisere.

Statsministeren (Zahle): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som talte paa Venstres Vegne, sagde, at han vilde imødekomme min Anmodning om en fredelig og velvillig Behandling af dette Lovforslag, og jeg maa ogsaa sige, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte sig, baade var præget af en fredsommelig Tone og en velvillig Holdning. Han adskilte sig derved noget fra det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen), som vel vilde være fredsommelig, men ikke vilde være velvillig. Jeg beklager naturligvis det sidste, men finder nogen Trøst i, at vi godt kan undvære Velvillie fra den Side og endda faa en god Grundlovsændring gennemført ved Hjælp af de tre Partier, som det ærede Medlem fra Assens betegnede som de 3 Grundlovspartier i Aarene forud for 1915. Omendskønt det naturligvis vilde have glædet mig mest, om ogsaa det konservative Folkeparti vilde stille sig velvilligt under denne Forhandling, saa finder jeg paa den anden Side nogen Trøst i at kunne konstatere, at det, som er blevet fortalt ude i Landet om Venstre i denne Sag, og som er dette, at Venstre ikke vilde tage nogen selvstændig Stilling, men vilde gøre sin Stilling afhængig af det konservative Folkepartis, er en Krønike og ikke sandfærdig Historie; thi der er jo stor Forskel paa det